

blive aarvaagne paa dette vigtige Punkt. Da det, særlig med Hensyn til Foderstoffer, drejer sig om betydelige Summer, kunne vi efter min Mening ikke være varsomme nok med Hensyn til, hvorledes Loven bliver, og selv om det skulde gaa saaledes, at det tager et halvt Aar længere, inden Loven kommer, mener jeg, at hvis Loven derved kunde blive bedre, kunne vi nok handle endnu et halvt Aar paa den gamle Maade. Jeg kan heller ikke skønne, at Landstinget skulde have saa meget imod dette Ændringsforslag, alt under den Forudsætning, at det bliver klart for det, hvad der er udtalt saavel af den ærede Ordfører som af den højtærede Minister og nu ogsaa af mig, at det kun er den Iblanding, som sker med Vilje for at forringe Varens Værdi, som der er Tale om i Ændringsforslag Nr. 1.

Køedt: Som en af Medunderskriverne af Mindretallets Indstilling vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om Fler-tallets Ændringsforslag Nr. 1, som den ærede Landbrugsminister ikke mente at kunne gaa med til. Jeg er fuldstændig enig med den ærede sidste Taler i, at Lovforslaget ikke vil faa nogen særlig stor Anvendelse i Praksis, men at man gennem det vil opnaa at skærpe Købernes Opmærksomhed saaledes, at de ere varsomme, hver Gang de afslutte en Handel om Gødning- og Foderstoffer. Jeg tror, at i den Retning har Diskussionen om Lovforslaget allerede haft en gavnlig Virkning, idet Køberne ere blevne advarede imod Faren ved at indlade sig med uvederhæftige Personer, der udbyde Varer, hvis Kvalitet maaske i Virkeligheden ikke svarer til Prøven og Beskrivelsen. Paa den anden Side tror jeg imidlertid ligesom det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner), at allerede nu kan enhver fornuftig Køber sikre sig en god Kvalitet saa vel paa Foder- som paa Gødningstoffers Omraade. Der findes respektable handlende — jeg har Udtalelser fra ikke faa Landmænd i den Retning — hvis Firmaer ere kendte over hele Landet, og hvis Varer tilfredsstillende enhver rimelig Fordring til Pris og Kvalitet. Men dersom det forholder sig rigtig, at Varerne uden denne Lov kunne købes paa tilfredsstillende og betryggende Maade, saa er det i Grunden ejendommeligt, at vi her gøre Forsøg paa at lave en Lov for at beskytte Dumheden — thi det er egentlig det, som der er Tale om her. Den Landmand, som lader sig overtale af

den første den bedste fremmede Agent, der møder med Prøver og en Priskurant med Opskrift paa en eller anden kemisk Sammensætning, bærer selv Skylden, hvis han gør en daarlig Handel. Jeg tror, at vi kunne lave Loven, hvorledes vi ville, vi kunne dog aldrig lovgive mod den menneskelige Bornethed. For at imødekomme dem, der ønske Lovforslaget fremmet, gøre vi sikkert bedst i at gaa den Vej, som Landbrugsministeren har anbefalet, nemlig at stemme imod Ændringsforslaget under første Punkt, dette gamle Stridspunkt, som man jo ved gensidig Imødekommen havde lempet sig ud over i det andet Ting. Jeg tror, at Virkningen af Lovforslaget da vil være den, at Folk for Fremtiden tage sig mere i Agt ved deres Indkøb end hidtil. Det er dette Maal, der kan naas, og hvis man ønsker at naa det, gør man bedst i fra Folketingets Side at acceptere den Overenskomst, som Landmændene og de handlende efter langvarige og vanskelige Forhandlinger have naaet i det andet Ting.

S. Sørensen: Jeg vil kun gøre en kort Bemærkning til den ærede sidste Taler. Der kan synes at være noget i den Udtalelse, at vi her lovgive for at beskytte Dumheden, men den samme Bemærkning kunde vist gøres over for mange andre Lovforslag, og jeg vil gøre opmærksom paa, at da vi alle ere enige om at ville lovgive paa dette Omraade — ogsaa det ærede Medlem anbefaler jo stærkt at tage Loven, som den foreligger, for at den kan faa Lovskraft endnu i denne Samling — er han jo selv med til, for at bruge hans eget Udtryk, at lovgive til Bedste for Dumheden. At det, at vi lovgive, for at der skal komme større Aarvaagenhed paa begge Sider, særlig over for Fabrikationen, ogsaa faar Betydning for Mellemlandlerne, er soleklart.

Wagner: Saa vidt jeg kan skønne, har den ærede Ordfører i Virkeligheden ikke forstaaet, hvad det drejer sig om i denne Sag, hvad Ændringsforslag Nr. 1 angaar. Alene en saadan Udtalelse som den, at Udlandet blev ikke heldigere stillet end Indlandet, thi Udlandet kan tage Regres, viser, at han slet ikke forstaaer Sagen, thi den ærede Ordfører udtaler jo selv, at Udtrykket „iblandet“ skal opfattes saaledes, at Iblanding skal betyde Iblanding med Forsæt i svigagtig Hensigt. Hvis Talen var om, at der skulde garanteres en vis Renhed af Varen, saa kan man selvfølgelig